

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/47/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125208812
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8125208812.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Krochtovej a členov senátu JUDr. Andreja Radomského a JUDr. Romana Lajoša, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX D. E., proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o určenie neexistencie povinnosti platiť tzv. „spoluúčasť“ na nákladoch elektronického monitorovania, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 20C/42/2025 – 88 zo dňa 27.11.2025, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ a „súd“) napadnutým uznesením návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1 a 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 22 a § 26 (toto ustanovenie citoval v bode 16. odôvodnenia, aj keď ho výslovne číselne neoznačil) zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 78/2015 Z. z.“).

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáha, aby súd určil, že mu nevznikla povinnosť spolupodieľať sa na náhrade nákladov výkonu kontroly technickými prostriedkami podľa § 26 zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami (ďalej aj „zákon o elektronickom monitorovaní“) v súvislosti s civilným neodkladným opatrením nariadeným Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 32C/23/2023. Ďalej sa domáha, aby súd uložil žalovanej zákaz akýmkoľvek spôsobom uplatňovať, vymáhať, postúpiť, inkasne zrážať zo mzdy alebo inak vykonávať voči žalobcovi pohľadávku označovanú žalovaným ako „spoluúčasť na nákladoch výkonu kontroly technickými prostriedkami“ vo výške 931,50 eura. Tiež sa domáha, aby súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi všetku majetkovú škodu spočívajúcu v tom, že žalobca bol povinný znášať alebo mu bola zo strany žalovaného účtovaná tzv. „spoluúčasť na nákladoch výkonu kontroly technickými prostriedkami“ v konaní Okresného súdu Prešov vedenom pod sp. zn. 19C/69/2019 (neskôr 13C/69/2019), vrátane všetkých čiastok účtovaných ako náklady za uloženie a prevádzku elektronického monitorovacieho zariadenia, a to v plnom rozsahu, ktorý žalovaný špecifikuje a preukáže v tomto konaní, spolu s úrokom z omeškania odo dňa doručenia tejto žaloby do zaplatenia. Pre prípad, že mu súd neprizná výrok podľa bodu 1 v celom rozsahu, sa domáha, aby súd určil, že ani pri reštriktívnom výklade § 26 zákona č. 78/2015 Z. z. nevzniká povinnosť žalobcu platiť spoluúčasť za obdobia, v ktorých neprebíhal reálny výkon kontroly technickými prostriedkami (zariadenie nebolo na tele žalobcu, kontrola technicky neprebíhala, neexistovali prevádzkové dáta o dohľade), a to bez ohľadu na to, že formálne trval výrok neodkladného opatrenia.

4. Súčasne so žalobou podal žalobca aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd uložil žalovanému zákaz vykonávať voči žalobcovi akékoľvek úkony smerujúce k vymáhaniu, inkasu, zrážkam zo mzdy, postúpeniu alebo inému speňaženiu peňažnej pohľadávky označovanej ako „spoluúčasť na nákladoch výkonu kontroly technickými prostriedkami“ v sume 931,50 eura (resp. jej časti alebo príslušenstva), až do právoplatného skončenia tohto konania vo veci samej a povinnosť zdržať sa evidovania žalobcu ako dlžníka v interných zoznamoch či informačných systémoch tak, aby táto údajná pohľadávka mohla byť predmetom daňového/zrážkového výkonu alebo postúpenia inkasnej spoločnosti, a to až do právoplatného skončenia veci samej.

5. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia konštatoval, že z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že žalobcovi bola uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 25.10.2023, č. k. 32C/23/2023 nariadená kontrola dodržiavania neodkladným opatrením vydaným Krajským súdom v Prešove č.k. 13Co/101/2019 - 236 zo dňa 01.09.2019, nariadených povinností technickými prostriedkami - osobným identifikačným zariadením kontrolovanej osoby a zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby. Uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 01.02.2024, č.k. 8Co/2/2024 - 118. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 22.05.2025, č.k. 32C/23/2023 - 845 zrušil kontrolu dodržiavania, keďže odpadli dôvody, pre ktoré bola nariadená. Z uvedeného uznesenia ďalej vyplýva, že žalobcovi bol 2 - krát zamietnutý návrh na zrušenie neodkladného opatrenia. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 18.07.2025, č.k. 4Nt 18/2023 - 482 súd zamietol návrh prokurátora na uloženie ochranného liečenia žalobcovi. Z listinných dôkazov ďalej vyplýva, že probačný a mediačný úradník vyzval žalobcu na náhradu nákladov v sume 931,50 eura.

6. Nariadenie neodkladného opatrenia je možné iba na návrh a za splnenia zákonných predpokladov. V zmysle § 328 ods. 1 CSP môže súd nariadiť neodkladné opatrenie ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, teda ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa navrhovateľa odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Z povahy veci tiež vyplýva, že ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia nemožno poskytnúť ani zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku. Vzhľadom na to, že súd rozhoduje v konaní o nariadení neodkladného opatrenia v krátkej dobe a spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, je pre rozhodnutie súdu zásadný obsah samotného návrhu a jeho príloh. Navrhovateľ musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu neodkladného opatrenia. Pokiaľ tvrdenia v návrhu odôvodňujú poskytnutie súdnej ochrany prostredníctvom neodkladného opatrenia, musí súd individuálne vyhodnotiť mieru pravdepodobnosti ich pravdivosti a posúdiť, ktoré skutočnosti navrhovateľ osvedčil. V konaní o nariadení neodkladného opatrenia sa uplatňuje striktná zodpovednosť navrhovateľa za vlastnú procesnú aktivitu a dôslednosť pri koncipovaní návrhu a jeho príloh.

7. Zákonná požiadavka hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania chráneného nároku oproti potrebe len osvedčenia ostatných právne významných skutočností, vychádza tiež z predpokladu, že dôvodnosť nároku vo veci samej je žalobca spôsobilý osvedčiť jednoduchšie a hodnovernejšie ako potrebu neodkladnej úpravy alebo ohrozenie exekúcie. Z tohto je možné vyvodiť, že súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nároku vo veci samej javí ako nedôvodné.

8. Súd po preskúmaní návrhu a jeho príloh dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. Podľa názoru súdu žalobca spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil dôvodnosť nároku vo veci samej. Pre prípad vyhovenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, musí ísť o osvedčenie takého stavu vo vzťahu ku stranám konania, ktorý nasvedčuje tomu, že reálne dôjde k vydaniu súdneho rozhodnutia v prospech žalobcu. Žalobcovi bola právoplatne uložená povinnosť kontroly technickými prostriedkami, a to uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 25.10.2023, č. k. 32C/23/2023. Predmetné uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 01.02.2024, č. k. 8Co/2/2024 - 118 a nadobudlo právoplatnosť, pričom nebolo zrušené pre nezákonnosť. Náklady výkonu kontroly technickými prostriedkami síce znáša štát, ale kontrolovaná osoba je povinná podieľať sa na náhrade nákladov štátu za každý začatý deň výkonu kontroly technickými prostriedkami v sume, ktorú ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom. Boli teda splnené podmienky na to,

aby sa žalobca podieľal na náhrade nákladov výkony kontrolu, ide o zákonnú povinnosť, pričom žalobca od tejto povinnosti nie je oslobodený. To, že žalobca zákaz priblíženia dodržiaval, nebol pristihnutý pri porušení zákazu, nesnažil sa vyhľadávať chránenú osobu a v trestnom konaní bolo preukázané, že žalobca nie je nebezpečný, nemá vplyv na jeho povinnosť podieľať sa náhrade nákladov výkony kontrolu. Nesprávny je názor žalobcu, že inštitút spoluúčasti je vytvorený primárne pre situácie, kde ide o trestnoprávne používanie monitoringu namiesto výkonu trestu odňatia slobody alebo ako probačný dohľad nad osobou, ktorú súd považuje za rizikóvu. Zákon nerozlišuje pri náhrade nákladov kontrolu nariadenú v trestnom konaní a v civilnom konaní. Podstatné je, že kontrola bola právoplatne nariadená. To, že žalobca si svojvoľne zariadenie sňal z tela tiež nemá vplyv na jeho povinnosti. Dôvody prerušenia kontroly technickými prostriedkami sú uvedené v § 22 zákona č. 78/2015 Z. z., pričom tieto nenastali. Súd podotýka, že žalobca sa môže voči navrhovateľke neodkladného opatrenia domáhať náhrady škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s neodkladným opatrením.

9. Podľa názoru súdu teda žalobca dostatočným spôsobom neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán, a preto súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

10. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP, t.j. uznesenie považoval za neprekúmateľné a nedostatočne odôvodnené a tiež namietal, že uplatňovaná spoluúčasť je v celku alebo vo významnej časti bez právneho titulu.

11. Namietal nesprávny záver súdu o neosvedčení dôvodnosti nároku vo veci samej, čo súd zdôvodnil tým, že mu bola právoplatne uložená povinnosť strpieť kontrolu technickými prostriedkami a toto rozhodnutie nebolo zrušené pre nezákonnosť. Z toho súd odvodil „existenciu zákonnej povinnosti“ podieľať sa na nákladoch výkonu kontroly za každý začatý deň. Takýto záver je vecne aj právne neudržateľný. Podľa názoru žalobcu jeho žaloba túto mieru osvedčenia spĺňa, keďže listinami preukázal, že v trestnom konaní nebol uznaný za vinného, civilný monitoring mal čisto preventívnu funkciu, a nie sankčnú, pričom žalovaný štát si uplatňuje spoluúčasť aj za dni, keď na tele nebolo zariadenie a monitoring bol nariadený rozhodnutím súdu ako nútené opatrenie. Nejde teda o platenú službu.

12. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie ignoroval predmet žaloby, pretože nejde o revíziu opatrenia, ale o zákonnosť nákladov. Predmetom žaloby je posúdenie, či je zákonné a ústavne prípustné preniesť náklady civilného preventívneho opatrenia na neho ako osobu, ktorá nebola páchatelom a nebola uznaná za nebezpečnú. Namietal nevymedzenie, za ktoré konkrétne dni možno vôbec spoluúčasť požadovať. Aj keby bolo pôvodné opatrenie procesne bezchybné, automaticky z toho nevyplýva, že štát môže „fakturovať“ akúkoľvek preventívnu kontrolu osobe bez viny a bez nebezpečnosti, v plnom rozsahu a aj za dni bez reálnej kontroly. Uplatnenie § 26 zákona č. 78/2015 Z. z. tak, ako ho vyložil súd, znamená, že je finančne sankcionovaný nie za vlastné protiprávne konanie, ale za to, že bol objektom preventívneho opatrenia, ktoré sa neskôr ukázalo ako neodôvodnené. Súd vychádzal z toho, že § 26 zákona č. 78/2015 Z. z. zakladá „zákonnú povinnosť“ kontrolovanej osoby podieľať sa na nákladoch za každý začatý deň výkonu kontroly, pričom zákon podľa súdu nerozlišuje trestný a civilný monitoring a rozhodujúca je len právoplatnosť rozhodnutia a dodržiavanie zákazu priblíženia a závery trestného súdu o neexistencii nebezpečnosti sú irelevantné a sňatie zariadenia zo zdravotných dôvodov nemá vplyv na povinnosť platiť aj za dni, keď kontrola neprebíhala.

13. Napriek týmto skutočnostiam bolo v civilnom konaní na návrh súkromnej osoby nariadené neodkladné opatrenie s monitoringom, ktoré bolo neskôr zrušené pre odpadnutie dôvodov. Osoba, ktorá voči nemu podala krivé obvinenia a dosiahla nariadenie monitoringu, nenesie žiadnu finančnú zodpovednosť. Naopak, náklady sú prenesené naňho ako osobu, ktorá nič nezavinila, nebola uznaná za nebezpečnú, znášala závažné psychické a zdravotné následky samotného zásahu.

14. Odvolateľ súčasne namietal, že elektronický monitoring nikdy nebol koncipovaný ako prostriedok, ktorým štát prenáša náklady svojich chybných alebo neprimeraných zásahov na osoby, ktoré nič nespáchali a boli ex post vyhodnotenú ako nie nebezpečné. Súd legitimizuje stav, v ktorom má platiť za monitoring, ktorý bol uložený na základe nepravdivých tvrdení, v rozpore so závermi trestného súdu a znalcov a neskôr zrušený pre odpadnutie dôvodov.

15. Poukázal na to, že v jeho prípade nejde o páchatel'a ani odsúdeného, trestný súd odmietol uložiť akékoľvek ochranné opatrenie a monitoring bol uložený len v civilnom konaní na návrh súkromnej osoby

a opatrenie bolo následne zrušené pre odpadnutie dôvodov. Aj keby bol § 26 formálne použiteľný aj na civilný monitoring, súd musí rešpektovať princíp právneho štátu, prezumpciu neviny, proporionalitu zásahov, ochranu vlastníckeho práva a ochranu ľudskej dôstojnosti a integrity. Je na mieste sa preto zamyslieť, či je vôbec možné v danom prípade ustanovenie § 26 zákona č. 78/2015 Z. z. aplikovať.

16. Žalobca namietal aj nesprávne zúženie účelu neodkladného opatrenia z dôvodu, že ust. § 325 ods. 1 CSP stanovuje dve alternatívne podmienky, a to potrebu bezodkladne upraviť pomery alebo obavu z toho, že exekúcia bude ohrozená. V danom prípade sú naplnené obe, pretože žalovaný štát už inicioval proces smerujúci k vymáhaniu a reálne hrozia zrážky zo mzdy a iné zásady. Dodal, že neodkladné opatrenie, o ktoré žiada a spočívajúce v dočasnom zákaze vymáhania sporného nároku, má aj povahu osobnostnú a zdravotnú, keďže bráni ďalšej eskalácii psychickej ujmy a pocitu bezmocnosti.

17. Žalobca označil uznesenie súdu prvej inštancie za svojvoľné a nepreskúmateľné a taktiež za vnútorne rozporné. Súd v danej veci podľa jeho názoru ignoroval dôvodovú správu zákona č. 78/2015 Z. z., nakoľko ustanovenie § 26 nemožno čítať izolovane. Pri jeho výklade treba vychádzať z dôvodovej správy a legislatívnych materiálov k zákonu, celkového účelu zákona – vytvoriť systém elektronického monitoringu najmä v trestnoprávnej oblasti a toho, že elektronický monitoring je kvalitatívne represívnym nástrojom, ktorý má byť nasadzovaný len voči osobám, ktorých správanie legitímne vyvolalo potrebu zásahu. Výklad súdu prvej inštancie, ktorý ignoruje dôvodovú správu, účel zákona a ústavný kontext, je v priamom rozpore s požiadavkou ústavne konformného výkladu. V jeho prípade bolo celé konanie týkajúce sa monitoringu vyvolané osobou, ktorá ho krivo obvinila a tiež krivo vypovedala. Má zato, že je v postavení obete trestného činu krivého obvinenia a krivej výpovede.

18. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie alebo ho zruší a vráti vec tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie s jeho záväzným právnym názorom.

19. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario).

20. V odvolacom konaní odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s námietkami žalobcu a dospel k záveru, že jeho odvolanie nie je dôvodné.

21. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

22. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

23. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli bezodkladne upravené pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Charakter neodkladného opatrenia umožňuje, aby súd pred rozhodnutím o návrhu na jeho nariadenie nevykonal výsluch strán ani si nevyžiadal ich vyjadrenie. V návrhu však musia byť uvedené rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a opísané skutočností hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Zároveň musí byť z návrhu zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha a pripojené listiny, na ktoré sa odvoláva. Toto všetko je povinný osvedčiť navrhovateľ neodkladného opatrenia.

24. Súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol dôvodiac, že žalobca spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil dôvodnosť nároku vo veci samej. Pre prípad vyhovenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí ísť o osvedčenie takého stavu vo vzťahu k stranám konania, ktorý nasvedčuje tomu, že reálne dôjde k vydaniu súdneho rozhodnutia v prospech žalobcu. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 25.10.2023, č. k. 32C/23/2023, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 01.02.2024 č. k. 8Co/2/2024 – 118 a nadobudlo právoplatnosť, pričom nebolo zrušené pre nezákonnosť.

25. Vo vzťahu k námietkam žalobcu o nesprávnom právnom posúdení jeho spoluúčasti podieľať sa na nákladoch kontroly, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka naplnená nebola.

26. Podľa § 26 ods. 1 zákona č. 78/2015 Z. z., náklady výkonu kontroly, technickými prostriedkami znáša štát.

27. Podľa § 26 ods. 2 zákona č. 78/2015 Z. z., kontrolovaná osoba je povinná podieľať sa na náhrade nákladov štátu podľa odseku 1 za každý začatý deň výkonu kontroly technickými prostriedkami v sume, ktorú ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom. Správcom pohľadávky štátu podľa predchádzajúcej vety je ministerstvo. Od povinnosti kontrolovanej osoby podieľať sa na náhrade nákladov výkonu kontroly technickými prostriedkami je oslobodený mladistvý do dovŕšenia 18 rokov jeho veku.

28. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie obsiahnutým v bode 16. napadnutého uznesenia.

29. Na doplnenie správnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné dodať, že nariadenie kontroly monitoringu elektronickými prostriedkami sa realizovalo na základe rozhodnutia súdu, a to uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 32C/23/2023 zo dňa 25.10.2023, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Prešove č. k. 8Co/2/2024-118 zo dňa 01.02.2024. Týmito rozhodnutia sa žalobcovi nariadila kontrola dodržiavania povinností nariadených uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/101/2019-236 zo dňa 01.09.2019.

30. Kontrola technickými prostriedkami sa vykonávala v súlade so zákonom č. 78/2015 Z. z. a jej predmetom bola kontrola výkonu rozhodnutia vydaného v civilnom procese, pričom jej využitie sa uplatňuje aj v trestnom konaní a tiež v rámci kontroly odsúdených vo výkone trestu odňatia slobody. Okrem iného jej účelom a cieľom je zvýšenie bezpečnosti občanov pomocou zavedenia elektronických služieb.

31. Žalobca namietal, že k nariadeniu tejto kontroly došlo na základe návrhu súkromnej osoby, ktorá ho krivo obvinila a nenesie žiadnu zodpovednosť. K nariadeniu neodkladného opatrenia došlo na návrh konkrétnej osoby, na základe jej skutkových tvrdení a pripojených listín. Len vtedy, ak navrhovateľ osvedčí potrebu vydania neodkladného opatrenia, súd návrhu vyhovie. Pri nariadení neodkladného opatrenia nie je potrebné, aby navrhovateľ jednoznačne preukázal oprávnenosť svojho nároku. Postačuje, aby tento nárok osvedčil. Strana, ktorej boli uložené povinnosti na základe neodkladného opatrenia, má právo sa voči nemu brániť. Tak tomu bolo aj v danom prípade, keď o opravnom prostriedku rozhodol odvolací súd. Znamená, že súdy mali pri rozhodovaní k dispozícii argumentáciu oboch strán a z toho vyvodili svoje skutkové a právne závery. Ak by návrh navrhovateľa nebol dostatočne osvedčený, k uloženiu povinností žalobcovi by nedošlo. Uloženie povinností však trvalo len do času, keď to bolo nevyhnutné. Keď odpadli dôvody ďalšej kontroly žalobcu, Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 32C/23/2023 zo dňa 22.05.2025 skôr nariadenú kontrolu zrušil. Mimo rozumných pochybností je zjavné, že k zrušeniu rozhodnutia nedošlo pre jeho nezákonnosť, ale z dôvodu, že odpadli dôvody. Tieto zistenia konštatoval aj súd prvej inštancie, s čím sa odvolací súd stotožňuje.

32. Odvolací súd sa stotožňuje aj s konštatáciou súdu prvej inštancie o neosvedčení dôvodnosti nároku vo veci samej v kontexte návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd rozhoduje o tých nárokoch žalobcu, ktoré mu v žalobe predostrel a ku ktorým uviedol rozhodujúce skutočnosti a pripojil listinné dôkazy.

33. Pokiaľ ide o nároky žalobcu v bodoch 1. a 2. žaloby, je potrebné uviesť, že ide o určovaciu žalobu, pričom pri takomto druhu žaloby je žalobca povinný preukázať naliehavý právny záujem na určení (§ 137 písm. c) CSP). Prípadne, ak by súd v tejto časti posúdil žalobu ako žalobu o určenie právnej skutočnosti,

v zmysle § 137 písm. d) CSP by žalobcovi právo na podanie takej žaloby muselo vyplývať z osobitného predpisu. Ak ide o otázku naliehavého právneho záujmu na určení, je potrebné skúmať, či neprichádza do úvahy žaloba na plnenie, v rámci ktorej súd predbežne posúdi aj otázku existenciu práva. Žaloba v bode 2. je negatívnou žalobou, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáha, aby niečo nekonal. Tu je však potrebné poukázať na § 26 ods. 2 zákona č. 78/2025 Z. z., ktorý zreteľne stanovuje kontrolovanej osobe povinnosť podieľať sa na nákladoch podľa ods. 1 za stanovených podmienok. V neposlednom rade, ak ide o bod 3. žaloby, v tejto časti sa žalobca domáha voči štátu náhradu škody. Táto sa súdu javí ako žaloba uplatnená v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Pre úspešné uplatnenie žaloby v tejto časti sa ani odvolaciemu súdu nejaví, aby žalobca mohol byť vo veci úspešný, a to s poukazom na splnenie predpokladov, ktoré tento zákon pre vyhovie žalobe požaduje.

34. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že žalobca neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, a to v kontexte úspešnosti žaloby vo veci samej. Okrem toho žalobca neosvedčil, aby exekúcia bola ohrozená. Túto skutočnosť by musel osvedčiť voči žalovanému, t.j. ak sa domáha nejakého nároku voči nemu, musel by osvedčiť, že nenariadením neodkladného opatrenia by došlo k ohrozeniu exekúcie, ktorá by mala byť vedená práve na majetok žalovaného.

35. Ak sa žalobca domnieva, že navrhovateľ, ktorý „spôsobil“ to, že v dôsledku neodkladného opatrenia nariadením kontroly dodržiavania povinností nariadených iným neodkladným opatrením, a to technickými prostriedkami, mu vznikla škoda, odvolací súd dáva do pozornosti znenie ust. § 340 ods. 1 a 2 CSP (Ak neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovel, alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené, navrhovateľ je povinný nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikli. Odsek 1 sa nepoužije, ak bolo nariadené neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP; všeobecné ustanovenia o zodpovednosti za škodu tým nie sú dotknuté). Okrem toho má žalobca právo voči osobe, o ktorej sa domnieva, že zasiahla do jeho dôstojnosti, súkromného a rodinného života, domáhať sa súdnej ochrany titulom svojich osobnostných práv.

36. Pokiaľ žalobca namietá, že v trestnom konaní nebol odsúdený ani uznaný za nebezpečného a že trestný súd nezhliadol dôvody na to, aby bol elektronicky sledovaný, je potrebné súhlasiť s konštatovaním súdu prvej inštancie, že uvedené skutočnosti nie sú v okolnostiach danej veci významné. Skutočnosti, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie, mohli mať pôvod aj v skutočnostiach rozhodných pre trestné konanie, avšak boli vyhodnocované z hľadiska kritérií podľa § 325 ods. 1 CSP. Trestné konanie a civilné sporové konanie sú odlišné konania, ktorých prepojenie nie je vylúčené, ale nie v zmysle, ako to naznačuje žalobca. Takéto prepojenie možno nachádzať napr. pri žalobe o náhradu škody podanej z dôvodu nezákonnosti väzby podľa zákona č. 514/2003 Z. z., či v prípadoch, ak je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal (§ 193 CSP) a podobne.

37. Ak by súd bez toho, aby reálne skúmal opodstatnenosť samotnej žaloby a jej vyhliadky na úspech, nariadil neodkladné opatrenie odvolávajúc sa na to, že dôvodnosť nároku bude predmetom konania vo veci samej, rezignoval by na svoju povinnosť poskytnúť ochranu v požadovanej kvalite. Súdna ochrana musí byť transparentná. Strana, ktorá sa jej dovoláva, má na ňu plné právo, ale musí si splniť procesné povinnosti a v konaní o nariadení neodkladného opatrenia osvedčiť aj hmotnoprávny základ svojho nároku. Skutkové tvrdenia majú spolu s pripojenými listinami dôležitý význam v konaní o nariadení neodkladného opatrenia. V okolnostiach takých prípadov musí súd zohľadniť aj práva subjektu, voči ktorému strana uplatňuje svoje nároky. Ak sa tieto nároky už prima facie javia ako neopodstatnené, súd nemôže návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť.

38. S poukazom na predmet žaloby, obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a posúdiac napadnuté rozhodnutie, má odvolací súd zato, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že na základe tvrdených skutočností a pripojených listín dôvodnosť nároku nie je osvedčená. Súd prvej inštancie v bode 16. odôvodnenia rozhodnutia správne konštatoval, že skutočnosť, že žalobca si technické zariadenie na kontrolu na základe vlastného rozhodnutia sňal a že túto skutočnosť oznámil zodpovednému orgánu, nemá vplyv na jeho spoluúčasť znášať náklady výkonu kontroly. Súd prvej inštancie tiež poukázal na dôvody prerušenia kontroly technickými prostriedkami v zmysle § 22 zákona č. 78/2015 Z. z. [ods. 1: Kontrola technickými prostriedkami sa preruší, ak nastúpi kontrolovaná osoba do výkonu väzby

alebo ak sa preruší výkon rozhodnutia. Ak sa zmenia podmienky použitia technických prostriedkov spôsobom, ktorý dočasne znemožňuje výkon kontroly technickými prostriedkami, súd alebo prokurátor na návrh probačného a mediačného úradníka alebo aj bez tohto návrhu preruší kontrolu technickými prostriedkami na nevyhnutný čas. Ak ide o prerušenie kontroly technickým prostriedkom podľa § 3 písm. d), súd alebo prokurátor bezodkladne vyrozumie chránenú osobu a osoby podľa § 12 ods. 3 písm. b) a c)], ktoré žalobca netvrdil.

39. Pre rozhodnutie súdu o nariadení neodkladného opatrenia je dôležité zistenie o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo dôvodnej obavy, že exekúcia bude ohrozená, dôvodnosť a trvanie nároku. Súd prvej inštancie uvedené predpoklady nezistil, a preto správne návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

40. Odvolací súd zároveň konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie neidentifikoval inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Tento odvolací dôvod dopadá na také pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod zostávajúce odvolacie dôvody. Takéto pochybenia sa stávajú relevantnými až za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Takouto vadou môže byť napríklad nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu, vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2 CSP, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami v zmysle ust. § 193 CSP alebo napríklad posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu v zmysle ust. § 194 ods. 2 CSP, alebo akékoľvek iné pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nespádajú pod ostatné odvolacie dôvody a mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

41. Odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie zdôvodnil v rozsahu, ktorý obstojí v konfrontácii s požiadavkami kladenými na kvalitu súdnych rozhodnutí.

42. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu, odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo strany sporu na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo strany sporu, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj napr. IV.ÚS 252/2004, I.ÚS 50/2004, II.ÚS 3/1997, II.ÚS 251/2003).

43. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR, iba skutočnosť, že strana sporu sa s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne, nestotožnila, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti jeho rozhodnutia (I. ÚS 188/06).

44. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že svojim rozhodnutím sa nesnaží bagatelizovať situáciu, v ktorej sa žalobca ocitol a ktorú pochopiteľne zle znášal. Tieto okolnosti však nie je možné napraviť prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia. Ako už odvolací súd konštatoval, žalobca má k dispozícii právne prostriedky na ochranu svojich práv voči subjektu, o ktorom sa domnieva, že je za jeho ujmu zodpovedný.

45. Na uvedenom základe odvolací súd po vecnom a právnom zhodnutí relevantných skutočností napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

46. Súčasťou výrokovvej časti tohto rozhodnutia nie je výrok o trovách odvolacieho konania, nakoľko aj o trovách tohto konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

47. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP)